

[Carsten Raft.]

Det ærede Medlem kommer nu i Aar og meddeler, at Citatet er falsk. Jeg undersøgte Sagen i det Arkiveksemlar, der ligger i Det kongelige Bibliotek, men jeg maa sige, at det forbavser mig noget, at til Trods for, at jeg har gennembladet de 30 Numre siden Mødet meget omhyggeligt, har jeg ikke fundet det Citat, som det ærede Medlem fremkom med og paastod var „Social-Demokraten“s, og som ikke omtalte Undskyldningen. Derimod staar der ganske klart i „Social-Demokraten“ for 30. November 1931 — jeg beder om Tilladelse til et Citat paa en enkelt Linie: „Raft blev jo ogsaa klar over, at han havde forløbet sig, og gav Vilhelm Rasmussen en Undskyldning.“

Det er altsaa hermed uigendriveligt bevist, at mit Citat var rigtigt, og hvis man kan stole paa, hvad der staar i „Social-Demokraten“ — og det antager jeg, at man kan — saa er det ogsaa bevist, at hele min Fremstilling var rigtig, og at det forholder sig, som jeg har sagt. Saaledes ligger Tingene, og hvis det gik helt rigtigt til, var det vist mig, der skulde have en Undskyldning. (*Vilhelm Rasmussen* beder om Ordet). Jeg kan se, at den er undervejs, og jeg er glad for det.

Jeg vender mig derefter til en Del Ungdomsproblemer, Problemer, som beskæftiger den offentlige Mening i andre Lande meget stærkt, og som trænger sig mere og mere paa herhjemme, og som trænger til en samlet Behandling. Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft rejste for nogle Aar siden Kravet om, at disse Spørgsmaal blev underlagt en bestemt administrativ Ledelse, og Dansk socialdemokratisk Ungdom gentog Kravet i Paasken. Jeg havde haabet, at Regeringen i Aabningstalen havde efterkommet dette Ønske. Jeg kan gaa fuldkommen ind for det, blot mener jeg, at vi, før vi gaar til Ungdomsdepartement og Ungdomsraad, i denne Kommissionernes gyldne Tid skal undersøge dette komplicerede Forhold i en Kommission.

Jeg vil gerne henlede den højtærede Forsvarsministers Opmærksomhed paa to Værnepligtsspørgsmaal, som er udprægede Ungdomsspørgsmaal i den Forstand, at Ministeren og Hærens Autoriteter næppe har nogen Grund til Forandring, men den værnepligtige Ungdom saa meget desto mere. Jeg gaar i min Omtale af disse Ting ud fra, at det kommende Hærlovsforslag bygger paa den almindelige Værnepligts Princip. I saa Fald mener jeg, at de unge, der udøver denne Værnepligt, har Krav

paa at blive støttet af Samfundet; naar de udøver denne Tjeneste for Samfundet, og de har lidt urimelig Skade under disse Indkaldelser. Det er sket ved Indkaldelserne til Efteraarsøvelserne, at Arbejdsgivere, hvis Samfundsindstilling lader noget tilbage at ønske, har afskediget disse unge og ikke vil antage dem igen. Jeg har haft flere Henvendelser — man vil nødig opgave Firmaerne, for man haaber jo stadig paa at komme ind igen og vil ikke miste Chancen. Jeg henstiller til den højtærede Minister, at man forsøger en Ordning af disse Forhold, inden der indkaldes til Efteraarsøvelserne næste Gang. Bedst var det selvfølgelig, om man henvendte sig til Arbejdsgiver- og Erhvervsorganisationer og bad dem influere paa de paagældende, saadan at man helt undgik disse Afskedigelser, for selv om de er berettigede, vil de dog blive opfattet som begrundet i Indkaldelse og avle Skade, og hvis det ikke hjælper, kan jeg i hvert Fald ikke se rettere, end saa er det rimeligt, at Lovgivningsmagten griber ind for at rette dette Forhold.

Jeg henleder dernæst den højtærede Ministers Opmærksomhed paa en anden Vanskelighed for de indkaldte, som Ministeren selv er i Stand til at afhjælpe. Jeg tænker paa det Forhold, at Indkaldelserne som Regel finder Sted i Midten af Maanedene og afsluttes en Uge ind i den næste Maaned. Det betyder, at de unge indkaldte kommer to Maaneder ud af deres Arbejde og i fem Uger maa klare sig selv. Jeg tror ikke, man kan bebrejde Principalerne noget. De vil gerne have deres Folk igen, men man ansætter nu de Vikarer, der er nødvendige, maanedsvis, og derfor bliver de paagældende holdt ude i to Maaneder. Jeg beder Forsvarsministeren undersøge, om dette Forhold ikke kan reguleres. Jeg er selvfølgelig ganske klar paa, at det er Markernes Afhøstning inden Efteraarsøvelserne, det drejer sig om, men jeg tror, at hvis man indretter Efteraarsøvelserne inden for September Maaned og flytter Tidspunktet for Rekrutskolens Begyndelse til 1. Maj, vil man baade for Rekrutternes og de indkaldtes Vedkommende kunne slippe for al den unødige Arbejdsløshed, altsaa alene ved en Regulering fra Hærens og Myndighedernes Side.

Naar jeg derefter gaar over til, lidt mere samlet og omfattende end hidtil er sket, at give en Fremstilling af de Tanker om Arbejdspligt, som mit Partis Formand, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, har fremsat her i Tinget nu og ogsaa tidligere, ønsker jeg udtrykkeligt at gøre det